

Ὁ θάνατος τελικὰ ἀπὸ τί ἐπῆλθε; Γνωρίζουμε;

Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἦταν ἕνας θάνατος ἀργὸς καὶ λίαν βασανιστικός. Μὲ τὴν ἀνύψωση τοῦ Σταυροῦ ὁ Χριστὸς ἀντιμετωπίζει μία σειρά ἀπὸ δυσμενεῖς παράγοντες: – Ὑποχρεωτικὴ ὀρθοστασία, πού τοῦ δημιουργεῖ ὀρθοστατικὴ ὑπόταση. – Ὑποχρεωτικὴ ἀκίνησις, πού δὲν δίνει τὴ δυνατότητα τὸ φλεβικὸ αἷμα νὰ ἐπιστρέψει στὴν καρδιά. – Εἰδικὴ στάση τοῦ θώρακα, μὲ τὸ βάρος τοῦ σώματος νὰ εἶναι σὲ μόνιμη ἔκπτυξη καὶ νὰ δυσκολεύει φοβερὰ τὴν ἀναπνοή. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνει ἐκπνοή παρὰ μόνον εἰσπνοή. Αὐτὸ συντόμευσε τὸν θάνατό Του. Ἐπιπλέον ἀντιμετωπίζει ἐπιπλοκὲς τραυμάτων, αἱμορραγία, ἀφυδάτωση, πείνα, δίψα καὶ ἐξάντληση.

Τὸ τελικὸ «πόρισμα»;

Ἐπρόκειτο γιὰ πολυπαραγοντικὸ θάνατο. Πολλὰ πράγματα ἔδρασαν γιὰ τὴν κατάληξη, μὲ τελικὸ αἷτιο τὴν ἀσφυξία μαζὶ μὲ τὴν κυκλοφορικὴ ἀνεπάρκεια. Μία σημαντικὴ λεπτομέρεια εἶναι καὶ ἡ ἐπιδρομὴ τῶν σαρκοφάγων ἐντόμων. Τὸ αἷμα φέρνει ἀπὸ πολὺ μακριὰ ἔντομα πού κόβουν κομμάτια ἀπὸ τὴν πληγὴ ἐνὸς ἀκίνητου ἀνθρώπου! Οἱ πιὸ φοβερὲς στιγμὲς γιὰ τὸν Κύριο ἦταν μετὰ τὸ κάρφωμα στὸν Σταυρό.

Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν ἀντοχή πού ἔδειξε;

Ὁ Χριστὸς δὲν πέθανε πρὶν ἀπὸ τὴν Σταύρωση γιατί ὑπῆρχε λόγος. Ὑπερέβη τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ γιὰ μένα τὸ ὅτι ἄντεξε καὶ ἀνέβηκε στὸν Σταυρὸ εἶναι ἀκόμα ἕνα δεῖγμα τῆς θεότητάς Του.

Μπορεῖτε νὰ μᾶς περιγράψετε τὴν αἰσθανόταν ὁ Ἰησοῦς φορώντας τὸ ἀκάνθινο στεφάνι;

Πρῶτα πρῶτα, νὰ σᾶς πῶ ὅτι εἶναι πρωτοφανὴς τρόπος ἀντιμετώπισης. Ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε γίνεи κάτι τέτοιο καὶ ποτὲ ξανὰ δὲν ἐπαναλήφθηκε. Ἐπρόκειτο γιὰ φρίκη! Τὸ κατασκεύασαν ἀπὸ μία τζιτζιφιά, εὐλύγιστο φυτὸ πού εὐδοκιμεῖ στὴν περιοχὴ, μὲ πολὺ μεγάλα καὶ σκληρὰ ἀγκάδια. Μέχρι τότε τὰ στεφάνια τῶν καταδίκων ἦταν σιδερένια καὶ προσαρμόζονταν μὲ βάση τὴ διάμετρο τοῦ κρανίου. Ἐδῶ ἦταν βασανιστήριο. Τὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς εἶναι ἀγγειοβριθέστατο. Ἐχει πολὺ καλὴ αἰμάτωση καὶ εἰδικὴ νεύρωση. Ἡ αἱμορραγία, λοιπόν, ἦταν μεγάλη καὶ ἀφόρητος ὁ πόνος ἀπὸ τὰ ἀγκάδια στὰ νεῦρα.

Κατὰ καιροὺς ἔχουν ἀκουστῆ θεωρίες ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε πεθάνει στὸν Σταυρὸ καὶ ὅτι ἔτσι δικαιολογεῖται (λογικὰ) ἡ Ἀνάστασή του. Κατὰ τὴ γνώμη σας, αὐτὸ μπορεῖ νὰ στέκει;

Τυχαία ἔγινε, νομίζετε, ὁ λογιζισμὸς τῆς πλευρᾶς; Καθόλου τυχαία. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς εἶναι τὸ πιστοποιητικὸ τοῦ θανάτου. Ἡ λόγχη τρύπησε τὴν πλευρὰ καὶ βγήκε «αἷμα καὶ ὕδωρ». Ἀπὸ ὅποια πλευρὰ καὶ νὰ ἔγινε ὁ λογιζισμὸς, μὲ αὐτὸ τὸ βαρὺ ὄπλο τῶν δύομισι μέτρων, δὲν ὑπάρχει περίπτωση ὁ ὅποιοσδήποτε νὰ μείνει ζωντανός. Μὲ τίποτα!

Ἄρα καταρρίπτονται ὅλα;

Φυσικά. Οἱ ἀρνητὲς βέβαια λένε ὅ,τι θέλουν, ἀλλὰ δὲν καταλαβαίνω γιατί ἀσχολοῦνται μὲ τὸν Χριστὸ, ἀφοῦ γι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

Τηλ.: 210 4951396, FAX: 210 4951397

Email: agiosgeorgioskorydallou@gmail.com

ΣΕΙΔΑ: «ΕΝΤΥΠΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ»

No 3:

ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Φίλιππος Κουτσάφτης εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς Ἱατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας Ἀθηνῶν καὶ ἴσως ὁ πιὸ διάσημος ἱατροδικαστὴς τῶν τελευταίων δεκαετιῶν. Ἐχει κληθεῖ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἀποφανθεῖ γιὰ τὰ μεγαλύτερα σύγχρονα ἐγκλήματα καὶ οἱ ἐκθέσεις τοῦ προσέφεραν πολὺτιμα στοιχεῖα στὴς Ἀρχές. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ἐκλήθη νὰ κάνει μία διαφορετικὴ νεκροψία καὶ «ἐκθεση»

γιὰ τὸ Μαρτύριο καὶ τὸν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ κ. Κουτσάφτης ἔχει κάνει μιὰ βαθιὰ μελέτη γιὰ τὸ θέμα, ἐξετάζοντας ὅλες τὴς πηγὲς καὶ ἀναλύοντας τὰ Πάθη καὶ τὸν θάνατο τοῦ Ἰησοῦ μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο. Τέλος, ἀπαντᾷ γιατί καταρρίπτο-

νται ὅλες οἱ θεωρίες πού ἀμφισβητοῦν ὅτι ὁ Ἰησοῦς πέθανε πάνω στὸν Σταυρό, μὲ τελικὸ σκοπὸ νὰ ἀμφισβητηθεῖ ἡ Ἀνάστασή Του.

Κύριε Κουτσάφτη, τὰ στοιχεῖα πού ἔχουμε στὰ χέρια μας ἀπὸ τὴς Γραφές, τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴς ἱστορικὲς πηγὲς μᾶς δίνουν μία πλήρη εἰκόνα γιὰ τὰ μαρτύρια τοῦ Χριστοῦ;

Βεβαίωτατα.

Ξέρουμε πάρα πολλὰ στοιχεῖα καὶ δὲν ἔλεγε κανεὶς ὅτι μποροῦμε νὰ βγάλουμε ἕνα πόρισμα. Ἐλπίζω νὰ μὴν ἀκούγεται ἀσεβὲς αὐτὸ τὸ τόλμημα σὲ ὀρισμένους, γιατί τόλμημα εἶναι. Πρέπει νὰ γίνεи κατανοητὸ ὅτι τὸ θεῖο πάθος εἶναι ἐκούσιο. Ὁ Κύριος μὲ τὴ

δική Του θέληση δέχτηκε τὰ πάντα, γι' αὐτὸ ἀκόμα καὶ τὴν ὥρα ποὺ τὰ καρφιά ἔσκιζαν τὶς σάρκες του καὶ τρυποῦσαν τὰ ὀστᾶ Του αὐτὸς προσευχόταν γιὰ τοὺς σταυρωτὲς Του, πράγμα πρωτοφανές.

Ποιά ἦταν λοιπὸν ἡ ἐπίπτωση τῶν Παθῶν;

Αὐτὸ ποὺ πρέπει ὅλοι νὰ γνωρίζουν εἶναι ὅτι τὰ Πάθη εἶναι ψυχοσωματικά. Ὁ Χριστὸς, ὅταν φεύγει ἀπὸ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο καὶ πορεύεται γιὰ νὰ προσευχηθεῖ, ἀφήνοντας λίγο πιὸ μακριὰ τοὺς τρεῖς μαθητὲς (Πέτρο, Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη), ἐμφανίζεται μὲ βάση τὶς Γραφές ἐκστατικὸς ὡς κάτι δυσάρεστο νὰ περιμένει. Στὸ τέλος (ἐνῶ οἱ μαθητὲς δὲν ἔχουν ἀντιληφθεῖ τί συμβαίνει) ὁ Ἰησοῦς προσεύχεται γιὰ τρίτη φορὰ καὶ τρέχει ἀπὸ τὸ μέτωπό του ἰδρώτας καὶ αἷμα. Αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς διήγησης περὶ «αἱματηροῦ ἰδρώτα» ἀμφισβητήθηκε πολὺ ἔντονα γιὰ αἰῶνες. Ὁ Εὐαγγελιστὴς ὅμως γράφει κάτι ποὺ ἦταν ἀδιανόητο καὶ πρωτοφανές, χωρὶς νὰ τὸν νοιάζει ἂν δὰ τὸν ἀμφισβητήσουν ἢ ἂν δὰ ποῦν ὅτι γράφει φανταστικὰ πράγματα. Πράγματι, λοιπόν, τὸ Εὐαγγέλιο 2000 χρόνια μετὰ δικαίωθηκε, καθὼς ἡ Ἱατρικὴ πρόσφατα ἀποφάνθηκε ὅτι ὑπάρχει ἓνα σπάνιο συνοδὸ σύμπτωμα τοῦ ὀργανισμοῦ μὲ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά, ὅταν κάποιος βρεθεῖ σὲ μεγάλη ψυχοσωματικὴ ἔνταση. Ξέρουμε πλέον ἀπὸ τὴ σύγχρονη ἐπιστήμη ὅτι οἱ ἰδρωτοποιοὶ ἀδένες εἶναι διάσπαρτοι στὸ σῶμα, ἀλλὰ οἱ πολυπληθέστεροι βρίσκονται στὶς παλάμες, στὰ πέλματα, στὸν αὐχένα, στὶς παρειές καὶ στὸ μέτωπο. Ὄταν ὁ ἄνθρωπος βρεθεῖ σὲ

μεγάλῃ ἔνταση, εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ αὐτόματη ρήξη μεγάλου ἀριθμοῦ τριχοειδῶν ἀγγείων στὸ πέρασμα τῶν ἀδένων. Τὸ αἷμα ποὺ ἀπελευθερώνεται ἀναμειγνύεται μὲ τὸν ἰδρώτα, τὸν βάφει κόκκινο καὶ στὴ συνέχεια τὸ παραχθὲν μείγμα ἀναβλύζει στὸ δέρμα. Δηλαδή ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἔγραψε τὴν ἀλήθεια. Καταλαβαίνει, ὅμως, κανεὶς σὲ πόσο μεγάλο βαθμὸ ἔντασης βρισκόταν ὁ Ἰησοῦς πρὶν ἀκόμα ἀπὸ τὴ σύλληψή Του. Τὴν ἄλλη μέρα ἤξερε ὅτι δὰ ἀναλάβει τὴν ἀνθρώπινη ἁμαρτία ὡς ἀντικαταστάτης τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου καὶ δὰ ἀντιμετωπίσει πάνω στὸν Σταυρὸ τὴ θεία δικαιοσύνη. Δὲν ἤθελε νὰ χάσει τὸ βλέμμα τοῦ πατέρα Του ποὺ ἦταν στραμμένο πάνω Του. Δὲν ἦταν ἡ ἀγωνία Του οὔτε γιὰ τὴ μαστίγωση οὔτε γιὰ τὰ καρφιά.

Τὰ μαρτύρια πρὶν ἀπὸ τὴ Σταύρωση ποιά ἦταν καὶ ποιά ἐπίπτωση εἶχαν;

Μετὰ τὴ σύλληψη ὁ Ἰησοῦς πέρασε ἀπὸ ἕξι ἐξαντλητικὲς καὶ κακόπιστες ἀνακρίσεις. Ἀπὸ τὸν Ἄννα, τὸν Καϊάφα, τὸ Συνέδριο, τὸν Πιλάτο, τὸν Ἡρώδη καὶ ξανά ἀπὸ τὸν Πιλάτο. Στὰ μεσοδιαστήματα κακοποιήθηκε μὲ τέσσερις πολύωρους καὶ βάρβαρους βασανισμούς. Μεταξὺ τῶν ἀνακρίσεων καὶ τῶν βασανισμῶν σύρθηκε ἀλυσσοδεμένος καὶ δερόμενος ἕξι φορές. Ἡ ἀπόσταση ποὺ διήνυσε μὲ τὶς ἀλυσίδες ἦταν περίπου ἕξι χιλιόμετρα. Καὶ ὅλα αὐτὰ νησιτικός, διψασμένος καὶ ἄυπνος.

Οἱ πίεσεις τί ρόλο ἔπαιξαν;

Τοῦ ἀσκήθηκε ἔντονη ψυχοσωματικὴ βία, τὸν ἐγδυσαν τρεῖς φορές, τὸν ἔντυσαν ἄλλες τόσες, τὸν μα-

στίγωσαν, τοῦ φόρεσαν τὸ ἀκάνθινο στεφάνι καὶ τοῦ φόρτωσαν τὸν βαρὺ Σταυρὸ. Στὶς ἀνακρίσεις τὸν διέσυραν καὶ τὸν ἐξευτέλισαν. Ἦθελαν μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν κάνουν νὰ λυγίσει.

Μεταξὺ ἄλλων, μαστιγώθηκε.

Ναί. Ἡ μαστίγωση γινόταν μὲ φραγγέλιο, ποὺ εἶχε λουριά μὲ ἀπολήξεις σφαιρίδια καὶ ἄκρες ἀπὸ κόκαλα. Κάθε φορὰ ποὺ ἔπεφτε στὸ σῶμα τὸ μαστίγιο, αὐτὰ τὰ ἀντικείμενα ἔμπαιναν μέσα στὶς σάρκες καὶ ὅταν τὸ τραβοῦσε ὁ βασανιστὴς γιὰ νὰ ξαναχτυπήσει ἔσκιζαν τὸ δέρμα. Οἱ πληγὲς ποὺ προκάλεσαν ἦταν φοβερὲς σὲ ὅλη τὴν ὀπίσθια ἐπιφάνεια καὶ τὴν πλάγια κοιλιακὴ καὶ θωρακικὴ χώρα, ποὺ πρέπει νὰ ἦταν καταματωμένη. Πρέπει νὰ ἔχασε πολὺ μεγάλη ποσότητα αἵματος ὁ Χριστὸς μόνο ἀπὸ αὐτό.

Ὡς πρὸς τὸν Σταυρὸ ποὺ κουβάλησε;

Ὅταν ὁ Κύριος φορτώθηκε τὸν Σταυρὸ, ἔπρεπε νὰ κουβαλήσει ἓνα ξύλο ποὺ δὲν ἦταν πλανισμένο (ὅπως τὸ βλέπουμε στὶς ἀγιογραφίες). Ἦταν δύο κορμοὶ γεμάτοι σκληρὸ φλοιὸ καὶ ρόζους καὶ καταλαβαίνετε τί ἔγινε, ὅταν πέταξαν πάνω στὴν πλάτη του τὸ ὀριζόντιο τμήμα. Τὴν ἤδη καταματωμένη πλάτη ἀπὸ τὴν μαστίγωση. Αὐτὸς ὁ βαρὺς κορμὸς μπῆκε μέσα στὶς πληγὲς προκαλώντας ἀφόρητο πόνο. Στὴ συνέχεια ὁ Ἰησοῦς κυριολεκτικὰ σέρνει τὰ βήματά Του καὶ ὑποφέρει. Πλέον δὲν ἔχει ἀνάσες καὶ ἀρκετὸ ὀξυγόνο. Τὸ αἷμα Του λιγοστεύει καὶ κάποια στιγμὴ λυγίζουν τὰ γόνατά Του καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ προχωρήσει.

Περιγράφετε μία κατάσταση ποὺ σχεδὸν δὲν ἀντέχεται μὲ βάση τὰ ἀνθρώπινα μέτρα.

Ναί. Πιστεύω, ἂν δὲν ἦταν ὁ συγκεκριμένος, ἐκεῖ δὰ εἶχε πεθάνει. Κανονικά, μὲ βάση τὴ λογικὴ, ἐκεῖ (στὴν πορεία πρὸς τὸν Γολγοθὰ) δὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι τὸ τέλος.

Ὅστόσο, ὁ Χριστὸς φτάνει τελικὰ μέχρι τὴ Σταύρωση. Ἐκεῖ τί ἀκριβῶς γίνεται;

Ἐκεῖ οἱ σταυρωτὲς ξαπλώνουν τὸν Ἰησοῦ πάνω στὸν Σταυρὸ καὶ τοῦ καρφώνουν τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια. Γιὰ τὸ ἀκριβὲς σημεῖο τοῦ καρφώματος ὑπάρχουν δύο ἐκδοχές: τὸ ἐσωτερικὸ τῆς παλάμης, ποὺ φαίνεται καὶ σὲ πολλὲς εἰκόνες, ἢ τὸ κέντρο τῆς ἔσω ἐπιφανείας τῶν καρπῶν. Ἡ πρώτη ἐκδοχὴ εἶναι γιὰ μένα ἢ πιὸ προσιτή. Ἡ παλάμη ἔχει μικρὸ πάχος, μεγάλη ἐπιφάνεια καὶ λόγφ τῶν τενόντων καὶ τῶν περιτονιῶν δὲν σκίζεται τὸ δέρμα. Ὑπάρχουν καὶ τὰ μετακάρπια ὀστᾶ, ποὺ μποροῦν νὰ συγκατῆσουν τὸ βάρος. Ἄν, πάντως, τὸ καρφὶ μπῆκε ἀνάμεσα στὰ δύο κόκαλα, κερκίδα καὶ ὠλένη, ἔχουμε τραγικὸ πόνο, γιατί τραυματίστηκε τὸ μέσο νεῦρο. Σκεφτεῖτε ὅτι ἂν ἀκουμπήσουμε ἐλάχιστα τὸ νεῦρο τοῦ ἀγκώνα, νιώθουμε ἔντονο πόνο. Φανταστεῖτε νὰ περάσει καρφὶ ἀπὸ αὐτὸ τὸ νεῦρο. Ὡς πρὸς τὸ κάρφωμα τῶν ποδιῶν οἱ δύο ἐκδοχὲς εἶναι ὅτι σταύρωναν τὰ πόδια καὶ τὸ καρφὶ περνοῦσε ἀπὸ τὸ ἓνα πόδι στὸ ἄλλο ἢ ὅτι καρφώθηκαν παράλληλα. Εὐρήματα τοῦ 1968 σὲ τάφους στὴν Ἀνατολικὴ Ἱερουσαλὴμ μᾶς δείχνουν ὅτι ὑπῆρχαν καὶ ἄλλοι ποὺ σταυρώθηκαν στὰ πόδια μὲ τὸν πρῶτο τρόπο.